

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri København, den 19. januar 2006
og Fiskeri Sagsnr.: 5091

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 12. januar 2006 udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 43 i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslag L 62 (forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække):

Spørgsmål 43:

”Hvad er energiindholdet i 90 pct. af gyllefibrene fra de danske svin, og hvor stor er NO_x-fortrængningen, SO₂-fortrængningen og CO₂-fortrængningen sammenlignet med kul, naturgas og halm – ved henholdsvis kraftvarmeproduktion, ren varmeproduktion og ren el-produktion, og hvordan ser dette regnskab ud, hvis energiproduktionen fra en forudgående bioforgasning af gyllen medregnes?”

Svar:

Det bemærkes, at rapporten ”Om afbrænding af fraktioner af husdyrgødning” ikke indeholder en anbefaling om at afbrænde 90 pct. af gyllefiberen fra danske svin, men at der i et notat fra Danmarks JordbrugsForskning (rapportens bilag A.4) er anført et regneeksempel, hvor potentialet for reduktion af drivhusgasser er estimeret, hvis 90 pct. af svinegyllen separeres og afbrændes.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at det er forbundet med stor usikkerhed at vurdere omfanget af en fremtidig anvendelse af afbrændingsteknikken. Der er for øjeblikket ikke noget der tyder på, at vi står overfor et teknologisk tigerspring, der vil give grundlag for, at 90 pct. af svinegødningen fremover med fordel afbrændes. Besvarelsen af spørgsmålet skal ses i det lys.

Danmarks JordbrugsForskning har oplyst følgende, hvortil jeg skal henholde mig:

”Mængden af svinegylle af stald udgør ca. 15,4 mio. tons årligt. Ved separering af 90% af denne mængde fås en fibermængde på ca. 1,83 mio. tons årligt med et tørstofindhold på 30%. Afbrænding af denne mængde giver en energiproduktion på ca. 4,0 PJ. Ved substitution af anden biomasse i energiproduktionen vil afbrænding af denne mængde ikke medføre ændringer i CO₂-fortrængningen fra energiproduktionen, men ved substitution af naturgas vil der være en CO₂-fortrængning på 0,23 mio. ton CO₂ og ved substitution af kul en CO₂-fortrængning på 0,38 mio. ton CO₂ per år. Hertil kommer en reduktion i udledningerne af drivhusgasserne metan og lattergas fra gødningsbehandlingen svarende til 0,24 mio. ton CO₂ uanset hvilken type energiproduktion, der sammenlignes med. CO₂-fortrængningen er beregnet i henhold til Energistyrelsens vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, hvor sammenligningen af energikilder sker på grundlag af deres primære energiindhold, som ikke er afhængig af, om der foretages sammenligninger baseret på kraftvarmeproduktion, ren varmeproduktion eller ren el-produktion. Der foreligger ikke normdata for udledninger af NO_x og SO₂ ved afbrænding af husdyrgødning, men det må formodes at denne udledning vil afhænge af den anvendte teknologi til afbrænding og rørgrensning. Det må forudsættes, at afbrændingen vil kunne gennemføres således, at de gældende grænseværdier overholdes. Der foreligger ligeledes ikke beregninger af CO₂-fortrængning, hvis der afbrændes separeret materiale fra en biogasproduktion. Det må dog formodes, at den samlede reduktion af CO₂-udledningen vil være noget større i dette tilfælde, idet det dog skal bemærkes, at en stor del af energiproduktionen fra biogafællesanlæg i praksis stammer fra tilsætning af andet organisk affald til svinegylle.”

Hans Chr. Schmidt

/ Anni Kær Pedersen